

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nemo cum Christo candidus, nisi sit simul rubicundus. Nemo effectu
candidus, nisi sit affectu rubicundus. Nemo actu satis purus, nisi actum
puritatis suo sit paratus tueri sanguine, contra quodvis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

DOMINICA PASSIONIS.

Vexilla Regis prodeunt.

SI qui horum Regis nostri vexillorum,
qua modò apertius prodeunt, expressi colo-
res pingi aut singi animo possunt, Candor, &
Ruber dicendi sunt, juxta illud Canticorum,

Cant. 5. Dilectus meus candidus & rubicundus: id est, si-

mul est Innocens & Patiens. *Talis enim nobis*

Hebr. 7. decelat, inquit Apostolus, ut esset Pontifex sanctus, immaculatus, impollutus, segregatus a peccatoribus, excelsior calis factus. Neque nos aliter sua redemiri passione, quam quia passus est Innocens seu innocenter, citra omnem culpam. Neque nobis aliter in Exemplar ad imitandum proponitur, quam ut innocenter Patiens, & patienter Innocens, ut nos ita discimus paci.

Quamobrem hodie simul ac de illius Passione memoria celebrior excitatur, de illius etiam innocentia singularis habetur mentio, verbaque ipsa quibus olim ipse Dominus sua apud Iudeos vitae probabat integritatem, nobis exhibentur: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Quasi nobis aperta voce diceretur, non est satis Christiano-pati, nisi patiatur innocent & innocent: sicut nec illi sufficit esse innocentem, nisi libenter pro Christo patiatur, & pro sua etiam farra testa conservanda vita innocent. Quod saluberrimum documentum, ut altius animis nostris infigatur, sic visa est ante alias, haec Practica. Veritas propoundenda:

Nemo cum Christo candidus, nisi sit simul rubicundus.

Nemo effectus candidus, nisi sit affectu rubicundus.

Nemo actu satis purus, nisi actu puritatis suo sit paratus. tueri sanguine, contra quodvis peccatum..

RATIO EST: Quia nemo est actu satius purus, nisi dum actu resistendum est occurrenti cuius

peccato sic resistat, aut sic resistere sit paratus, quantum quidem cum Gratia potest & debet. Sed nemo est sic paratus quantum potest & debet, nisi sit paratus ad effundendum propterea sanguinem, si sit opus.

Ergoce actu est joris purus, nisi actu puritatis suo sit paratus tueri sanguine contra quodvis peccatum, quod idem est ac, Nemo cum Christo candidus nisi sit simul rubicundus.

I. PUNCTUM.

D E singulari vita innocentia, quam dicitur Impeccabilitatem, & quam omnes ira de Christo praedican ut nullo prorsus modo peccate potuerit, fuisse dici posset; Nec omittendum quantis vel adversariorum omnium testimonis comprobetur.

En proditor Judas palam se peccasse confitetur tradens sanguinem justum. En omnes subornati testes covincuntur falsi testimoni. Judex nullam in eo prorsus invenit mortis causam.. Centurio & qui cum illo erant crucifigentes eum, revertuntur percutientes pectora sua, & dicentes: Verè hic homo justus erat. Quid certius ad Innocentiam, quam cū inimici lunt judges? Sic singulariter justus & sanctus sanctorum à Prophetis dicebatur Christus, *Hoc est nomen, quod vocabunt eum;* Iter. 13. *Dominus, justus noster*, id est, quem poteramus expetere, ut ellen nostra Redemptio, nostrumque Exemplar sanctitatis conservandæ. Quod ut proprius imitemur, sic oportet eū illo esse candidos, ut simul etiam cum illo simus rubicundi, neque enim aliter Candor sine rubore servari potest. Nemo aliter candidus, id est, amans puritatis probari potest, nisi sit rubicundus; id est, nisi sit paratus ad effundendum potius sanguinem, quam sui candorem animi vel minima peccati labo coinquiari sinat.

Quod

Quod quia plurimum facit ad verius exprimendam in nobis Dominicæ Passionis Imaginem, idcirco paulo attenuat in ea Veritate perpendenda nos immorari convenit. Sic itaque declaratur: Nemo vero dicit potest candidus, nisi qui verè amat eam puritatem, quæ omni peccato repugnat: nemo vero dicit potest hanc verè amare puritatem, nisi sit paratus illam tueri & peccato resistere, quantum quidem cum gratia potest & debet, nam talis amor puritatis est voluntas sua, constans, & efficax non peccandi, aut nisi talis sit voluntas, non est talis amor puritatis, qualis hic intelligitur. Quid est vero efficacem habere voluntatem non peccandi, nisi sic esse paratum peccato resistere, ut nihil eorum prorsus, quæ debes & quæ potes, omittas ad tam resistentiam? Facto perficite quod velle capitis, inquit Apostolus, ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo quod habetis: Quasi diceret, facite quod potestis, ut vera ostendatis vos verè velle; nam qui dicit se velle facere aliquid, quod tamen non facit, quando potest & quando debet; vult & non vult, sicut piger, qui vult quidem sanguinem sed non media, sine quibus non potest ille finis attingi: sic autem velle non est simpliciter & abolutè velle; non est vera voluntas sed velleitas, inquit sanctus Thomas, id est voluntatis simulatio & quadam veluti larva. *Va rursus dupli corde & labiis scelstis,* quæ videlicet sibi fingunt & dicunt velle, quod non volunt.

II. PUNCTUM.

Ubi. 12. SED nisi quis sit paratus peccato resistere usque ad sanguinem, non est paratus si resistere quantum potest, & quantum debet.

Sic aperte Apostolus, Recogitate eum, qui tam sustinuit à peccatoribus adversum semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis vestris deficiente; nondum enim usque ad sanguinem resistitis, adversus peccatum repugnantes: quasi id manifestè diceret, nondum fecisti, quod debetis facere contra peccatum, nisi usque ad sanguinis effusionem, & ad ipsam usque mortem contra pugnetis. Hoc enim debetis facere pro Christo & pro animabus vestris, quod ipse Christus propterea fecit, non quod mortem adire debeatis, sed si mortis subiecta vel peccandi occasio se obtulerit:

mors potius subeatur quam peccetur. Atque hic est literalis & germanus sensus verborum Domini: *Qui non accipit crucem suam Matt. 16.* & sequitur me, non est me dignus: qui amat animam suam, perdet eam: & similium Christi dictorum, quæ sic explicat sanctus Augustinus: cum ergo causa articulus venerit, ut hec conditio Tr. 51. in proponatur, aut faciendum esse contra Dei pra-*Ioan.* cepimus, aut de hac vita emigrandum, quorum duorum homo si cogatur alterum eligere, comminante mortem persecutore: ibi eligat Deo dilectio emors, quam offerat vivere: Ibi oderit in hoc mundo animam suam, ut in vitam eternam custodiat eam. Itane odisti? itane odiendo custodis animam? sœlices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

III. PUNCTUM.

NEMO igitur potest esse cum Christo candidus, nisi sit simul rubicundus. Quo sensu dictum est, neminem posse verè dici amare puritatem illâ, quæ omni peccato repugnat, nisi sit ita paratus contra omne pugnare peccatum, ut nec sanguini parcat nec vitæ; quia hoc est solum verè velle, si, quod debes, facias; hoc autem tam verè debes, quam verè Deum debes diligere super omnia, & ex toto corde tuo. Qui diligitis Dominum odite malum. *Ps. 94.* PRO iustitia agonizare pro anima tua: & usque Ecclesi. 4. ad mortem certa pro iustitia. MELIUS est enim *Dan. 13.* mihi ab/que opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini. Sic cum cœta Susanna dicendum esset in quacunque peccandi occasione. Quām verò pauci eales! Sat quidem multi mortem, quæ procul abest, videntur non timere, qui tamen aliquod malum sensibile sic reformidant, ut peccare malint quam se illis penitentia exponere! Nec dicat, quod si de fide ageretur non sibi parcent; nam ubi de peccato vitando agitur, perinde quodammodo censeri debet quantum ad fugiti peccati, sicut si de fide res esset. Nam & revera de fide est, subeunda potius quævis esse damna quām peccato consentiendum: & cūm propterea paratus ad mortem animus ab unoquoque petitur. petitur simul paratus ad alia quævis, quæ sunt morte leviora. Quām in rem revocanda huc Veritas quæ in parte, ubi de sanctis Martyribus, proponitur.

V. 3.

Sicut